

[Kirsten Lee]

I de tilfælde vil forlænget opsigelsesvarsel være uden betydning for den ansatte, for det vil ikke være muligt at påvise arbejdsskaden på det tidspunkt, hvor en opsigelse kan komme på tale. Der vil højst være tale om en formodning.

Derfor vil det formentlig kun være i forbindelse med egentlige ulykkestilfælde, at SF's forslag kan få reel betydning. Hvis den ansatte uden egen skyld er kommet til skade under arbejdet, er der naturligvis god grund til at tage specielle hensyn. Ulykkestilfældene er imidlertid kun en begrænset del af de arbejdsskader, som helt generelt er omfattet af beslutningsforslaget.

Derfor må vi fra radikal side afvise forslaget, men jeg vil gerne tilføje, at vi meget gerne under udvalgsarbejdet bidrager til en belysning af problemstillingen om ulykkestilfælde og sygefravær, og vi vil også bede arbejdsministeren være behjælpelig hermed.

Pia Christmas-Møller (KF):

Jeg skal ikke gentage for meget af det, der allerede er blevet sagt, men blot understrege, at vi også i den konservative folketingsgruppe er meget optaget af, hvordan udviklingen på arbejdsmiljøområdet forløber, og vi er optaget af, hvordan arbejdsmiljøet kan forbedres, så vi undgår så mange arbejdsskader som overhovedet muligt.

Tilbage står naturligvis, at man nok ikke helt kan undgå, at arbejdsskader opstår, og derfor skal vi have et ordentligt sikkerhedsnet og et system, som giver den skadede en ordentlig erstatning, men vi mener ikke, at SF's beslutningsforslag er det rette middel til at forbedre vilkårene.

Vi mener, der er nogle reelle problemer i begrebet arbejdsskade; det er ikke særlig entydigt og vil afstedkomme en række problemer for den funktionær, som måtte få brug for en eventuel ændring på dette område.

Jeg skal ikke gentage de forbehold, som ministeren og andre allerede har været inde på, men blot meddele, at vi har så store problemer med bl.a. definitionen af en arbejdsskade, at vi ikke kan støtte forslaget. Vi mener i øvrigt heller ikke, at det er ved direkte indgreb i funktionærloven, at vi først og fremmest skal rette op på arbejdsmiljøet og nedsætte antallet af arbejdsskader.

Anna Lise Vesterby (V):

SF's forslag til folketingsbeslutning om forbedrede opsigelsesvarsler ved funktionærers arbejdsskader forstår jeg således, at man vil sikre, at en funktionær, som har pådraget sig en arbejdsskade, tidligst kan opsiges med 180 dages varsel fra det tidspunkt, hvor vedkommende pådrager sig arbejdsskaden. Men som oftest er det svært helt præcist at fastslå, hvornår en arbejdsskade pådrages, hvilket jeg ikke synes beslutningsforslaget tager højde for, og som følge heraf bliver det usikkert, fra hvornår det foreslåede opsigelsesvarsel skal være gældende.

Jeg synes ikke, det er rigtigt at begynde at ændre funktionærlovens regler for at forbedre forholdene for de personer, der pådrager sig en arbejdsskade. Det, man skal gøre, er i stedet at forebygge, at funktionærer pådrager sig arbejdsskader.

Det ligger også ligesom i beslutningsforslaget, at det er arbejdsgiveren, der er skyld i arbejdsskader – i hvert fald lægger beslutningsforslaget op til, at det er arbejdsgiveren, der økonomisk skal betale for de forbedrede opsigelsesvarsler – men ofte er arbejdsgiveren ikke skyld i arbejdsskaden.

Venstre går ind for forebyggelse, således at arbejdsskader overhovedet ikke opstår. Venstre må afvise beslutningsforslaget, således som det foreligger.

Aage Brusgaard (FP):

Det kommer ikke bag på en Fremskridtsmand, at netop Socialistisk Folkeparti fremsætter et beslutningsforslag som nr. B 73. Det er almindeligt kendt, at SF's medlemsskare og vælgere hovedsagelig findes blandt funktionærer og tjenestemænd. Fremskridtspartiet er jo mere et parti for alle befolkningsgrupper, og vi mener derfor ikke, det er rimeligt, at funktionærer, der i forvejen normalt har gode løn- og pensionsforhold, skal have længere fratrædelsesvarsler end timelønnede, f.eks. landarbejdere, industriarbejdere, hjemmehjælpere osv., som normalt har lavere løn, løsere ansættelsesforhold og ingen offentligt betalte pensionsordninger.

Fremskridtspartiet kan godt se problemet i det stigende antal afskedigede sygeplejersker fra 1982 til 1987, som er nævnt i figur 1 i bemærkningerne, men årsagen er jo bl.a., at fagorganisationerne, og her står SF jo ikke tilbage,